

práva na les, o jehož vyklučení se zde jednalo. I kdyby tato zákonná podmínka legitimace vystupovati jako strana v řízení o vyklučení lesa se dala vykládati ve smyslu co nejliberálnějším, bylo by lze ji pojímati nanejvýš jako právní nárok na to, aby půda, o níž jde, byla ponechána trvale lesnímu hospodaření. Že by stěžující si obce byly během řízení něco uplatnily, co by se dalo pojímati jako právní nárok tohoto obsahu, soud nalézt nemohl.

Že takovýto nárok nevyplývá ze všeobecné místně-policejní kompetence, přiznané obcím v § 28 čes. obec. zřízení, podává se z toho, co bylo již shora pověděno. Nic takového neplyne ani z té okolnosti, že stěžujícím si obcím bylo snad státním pozemkovým úřadem slíbeno, že jim sporná zabraná půda bude svého času přidělena podle zákonů o pozemkové reformě, kdyžť obce ty samy ani netvrdí, že jim půda ta byla nějakým úředním aktem již platně přidělena. Konečně ani možnost, že snad vyklučené půdy bude v budoucnosti užito ke zřízení obytných domů, a že snad zřízení ev. používání těchto domů bude zájmy obce poškozovati, nemůže založiti právní nárok jejich na to, aby půda ta byla zachována právě lesní kultuře, zvláště když proti škodlivým účinkům těchto staveb budou se moci brániti v příslušném řízení stavebním. Dlužno tedy uznati, že žal. úřad oběma stěžujícím si obcím právem upřel legitimaci v řízení o žádostech zúčastněných stran jako procesní strany vystupovati a námitky proti požadovanému povolení vznášeti.

Slušelo proto stížnost jejich zamítnouti pro bezdůvodnost, při čemž se soud nemohl již zabývati dalšími námitkami st-lek, k jichž uplatnění jim byla legitimace právem upřena.

Č. 12.496.

Řízení správní: * Správní úřad, jenž neprávem vyslovil, že z jeho rozhodnutí jest přípustný opravný prostředek, a jemuž bylo uloženo nadřízeným úřadem, aby vydal rozhodnutí se správným poučením o opravných prostředcích, není, prováděje tento příkaz, oprávněn své původní rozhodnutí in merito měniti.

(Nález ze 16. září 1936 č. 2797/34.)

Věc: Zem. úřadovna pro dělnické pojištění na Slovensku v Bratislavě proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě ze 6. října 1933 — — — o úrazovém pojištění.

Výrok: Naříkané rozhodnutí ze 6. října 1933, pokud jím bylo odvoláno rozhodnutí zem. úřadu z 24. dubna 1929 a znovu meritorně rozhodnuto o námitkách proti zařadovacímu výměru, zrušuje se pro nezákonnost. — — —

Důvody: Zem. úřadovna pro dělnické pojištění na Slovensku v Bratislavě uznala výměrem z 23. listopadu 1927, zaslaným ředitelství vojenských lesních podniků v Malackách, podnik »Kácení dříví v obcích:

Malacky, Rarbok, Velké Leváry, Niklasov a Šrámek» povinným úrazovým pojištěním ve smyslu § 3 zák. čl. XIX:1907 a zařadila jej od 16. února 1926 podle vlád. nař. č. 200/1922 Sb. do nebezpečenské třídy XII. a nebezpečenského procenta 87. Odvolání československého vojenského eráru (ředitelství vojenských lesních podniků v Malackách) zem. úřad nevyhověl rozhodnutím z 24. dubna 1929, připojiv právní poučení, že lze se z něho odvolati k min. soc. péče. Podanému odvolání min. soc. péče vyhovělo rozhodnutím z 31. března 1931 z věcných důvodů, ale toto rozhodnutí bylo zrušeno k stížnosti zem. úřadovny nálezem nss z 20. června 1933 podle § 7 zákona o ss pro nezákonnost. V důvodech soud vyslovil, že min. nebylo příslušné o sporu věcně rozhodovati a jestliže tak přece učinilo, místo aby odvolání odmítlo jako nepřípustné a učinilo jen z moci úřední opatření, aby v rozhodnutí zem. úřadu bylo dáno správné poučení, že je konečné, octlo se svým postupem v rozporu s právním řádem, osobivši si kompetenci, která mu po zákonu nepřislušela. Na to min. soc. péče, poukazujíc na právní názor vyslovený v tomto nálezu, uložilo výnosem z 22. srpna 1933 zem. úřadu, aby vydal rozhodnutí opatřené správným poučením o opravných prostředcích. — — —

Na to vydal zem. úřad rozhodnutí ze 6. října 1933, jímž námitkám ředitelství vojenských lesních podniků v Malackách vyhověl. Rozhodnutí jest opatřeno poučením, že je konečné.

O stížnosti, vytýkající vady řízení a nezákonnost, uvážil nss: — — —

Podle § 157 zák. článku č. XIX:1907 ve znění § 24 vlád. nař. č. 199/1922 Sb. (úrazového zákona) rozhoduje zem. úřad spory, které vzniknou mezi zaměstnavateli a »Zemskou úřadovnou pro dělnické pojištění v Bratislavě« co do výměrů zařadovacích podle § 34 úrazového zákona. O takový zařadovací výměr v daném případě šlo. Spor rozhodl zem. úřad rozhodnutím z 24. dubna 1929, jímž námitky proti zařadovacím výměrům zem. úřadovny z 23. listopadu 1927 zamítl a své rozhodnutí doručil stranám. Tím vyřídil zem. úřad spor jako úřad odvolací, bylo tedy jeho rozhodnutí správním aktem pravomoc jeho jako úřadu odvolacího vyčerpávajícím a také po této stránce procesně hotovým. Zem. úřad vyhradil proti svému rozhodnutí odvolání k min. soc. péče, které rozhodnutí jeho z věcných důvodů zrušilo. Rozhodnutí min. zrušil však nss nálezem z 20. června 1933 č. 17.178/31 pro nezákonnost z důvodu, že rozhodnutí zem. úřadu jako úřadu odvolacího bylo k o n e č n ý m. Soud vyslovil při tom, že min. mělo odvolání odmítnouti jako nepřípustné a učiniti z moci úřední opatření, aby v r o z h o d n u t í z e m. ú ř a d u bylo dáno správné poučení, že je konečné. V důsledku toho min. soc. péče uložilo výnosem z 22. srpna 1933 zem. úřadu, aby vydal rozhodnutí opatřené správným poučením o opravných prostředcích. Právní situace byla tudíž ta, že rozhodnutí zem. úřadu z 24. dubna 1929 nebylo zrušeno a zem. úřadu bylo uloženo, aby vydal rozhodnutí opatřené správným poučením o opravných prostředcích. Byl tedy zem. úřad povinen dodatí své rozhodnutí stranám znovu se správným poučením, že rozhodnutí je konečné. Zem. úřad odvolal však svoje původní rozhodnutí a rozhodl ve věci znovu tak, že nař. rozhodnutím námitkám vyhověl, kdežto původním rozhodnutím z 24. dubna 1929 námitky za-

mitl. Stížnost právem vytýká, že k odvolání svého původního rozhodnutí z 24. dubna 1929 a k nahrazení jeho věcným rozhodnutím novým zem. úřad oprávněn nebyl a že zasáhl tím neoprávněně do práv st-lky. Vždyť šlo o proces stran a spor mezi stranami byl zem. úřadem jako úřadem ke konečnému rozhodnutí příslušným věcně rozhodnut. Tím strany nabyly z rozhodnutí z 24. dubna 1929 práv a byl i zem. úřad rozhodnutím tím vázán a máje postavení jen úřadu odvolacího, nebyl oprávněn je odvolati ani měniti, ledaže by byl k tomu zmocněn podle ustanovení §§ 83 a 86 vlád. nařízení č. 8/1928 Sb. Že by byl některý takový důvod dán, žal. úřad ve svém rozhodnutí neuvádí a ze spisů nevyplývá. Pak ovšem byl zem. úřad povinen vydati své původní rozhodnutí, jímž námitky proti zařadovacímu výměru zamítl, se správným poučením, že rozhodnutí je konečné, nebyl však oprávněn znovu se obírat meritem věci, i když dospěl zatím k jinému právnímu názoru. Změna právního názoru neopravňuje správní úřad, aby měnil rozhodnutí, z něhož strany nabyly práv. Právem tedy stížnost vytýká, že nař. rozhodnutím bylo její právo, jehož nabyla z pravoplatného (protože konečného) rozhodnutí z 24. dubna 1929, nezákonným způsobem porušeno.

Vzhledem k tomu bylo nutno zrušiti podle § 7 zákona o ss pro nezákonnost nař. rozhodnutí zem. úřadu ze 6. října 1933, pokud bylo odvoláno jím rozhodnutí z 24. dubna 1929 a pokud bylo znovu meritorně o věci rozhodnuto, a nebylo třeba zabývatí se dalšími námitkami stížnosti.

Č. 12.497.

Pojištění nemocenské: I. Stálými požitky podle § 30 zákona č. 221/1925 Sb. u zaměstnanců veřejnoprávních samosprávných korporací, jež byly ve smyslu § 212 plat. zákona č. 103/1926 Sb. na roveň postaveny požitkům státních zaměstnanců, jsou požitky uvedené v § 140 odst. 2 plat. zákona. — **II.** Léčebný fond veřejných zaměstnanců není oprávněn předpisovati pojistné za osobu, která je povinně pojištěna podle zákona č. 221/1924 Sb., i když u něho byla k pojištění přihlášena. — **III.** Léčebný fond veřejných zaměstnanců nemá povinnosti vymáhati pojistné na nikom jiném než na zaměstnavateli. — **IV.** Nárok Léčebného fondu veřejných zaměstnanců na pojistné příspěvky nepodléhá promlčení.

(Nález ze 16. září 1936 č. 19.489/35.)

Prejudikatura: ad I. Boh. A 11.644/35, ad IV. Boh. A 10.196/32.

Věc: Městská obec Jičín proti rozh. ústřed. sboru Léčebného fondu veřejných zaměstnanců v Praze z 5. října 1934 o dodatečném předpisu příspěvků.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud vyslovuje, že základnu pro vyměření pojistného tvoří veškeré stálé služební požitky zaměstnanců a že